

בש"פ 9305/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 9305/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(השופט א' פורת) במ"ת 35093-09-17 מיום
28.9.2017 ומיום 31.10.2017

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017)

בשם העורר: עו"ד כמיל עודה

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטות בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת) מימים 28.9.2017 ו-31.10.2017 במ"ת 35093-09-17, בהן נקבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והוחלט על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

עמוד 1

הערר מכון נגד קביעת בית המשפט בדבר קיומן של ראיות לכאורה לאישומים נגד העורר, ולחלופין נגד החלטת בית המשפט לשלול חלופת מעצר.

2. ביום 14.9.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום נגד העורר ונאשם נוסף (להלן: אגבאריה) המייחס לעורר עבירה של מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור לפי סעיף 25(א)(2) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק הטרור). על פי עובדות כתב האישום, החל משנת 2015 גילה העורר ענין הולך וגובר בארגון המדינה האסלאמית (להלן: הארגון או דאע"ש) ובפעילותו, פיתח הזדהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון, ערכיו ומטרותיו וביצע פעולות שונות של תמיכה בארגון. בין היתר נהג העורר לגלוש באתרי אינטרנט המזוהים עם דאע"ש, לצפות בסרטונים של הארגון ובמעקב אחר פעילותו, וכן להאזין לדרשות מנהיג הארגון ולהסברים על אמצעי לחימה. במאי 2017 הכיר העורר את אגבאריה, הנזכר לעיל, על רקע תמיכתם המשותפת בדעא"ש. במסגרת הכרותם נהגו השניים לשוחח על פיגועי טרור שבוצעו במדינת ישראל ועל האופן בו ניתן לבצע פיגועי טרור אפקטיביים יותר. כן שוחחו על כוונתם להצטרף לשורות ארגון דאע"ש ולהישבע לו אמונים, ועל הצורך להתאמן ולהתכונן לקראת הצטרפותם ללחימה במסגרת הארגון. כן היו השניים חברים בקבוצות טלגרם (יישומון העברת מסרים מוצפנים) המזוהות עם דאע"ש והעבירו ביניהם ובינם לבין אחרים תכנים מסוגים שונים הנוגעים לארגון. עוד נאמר בכתב האישום כי במהלך המחצית הראשונה של 2017 תכנן אגבאריה לבצע פיגוע בשגרירות ארה"ב בישראל, באמצעות מטען חבלה ובקבוקי תבערה, לאור כוונת הממשל להעביר את השגרירות מתל אביב לירושלים.

במהלך חודש יולי 2017 שלח העורר לאגבאריה, דרך טלגרם, קישור לערוץ "מקאדאם", המזוהה עם דאע"ש, העוסק בהכנת חומרי נפץ ומטעני חבלה. ערוץ מקאדאם הוא ערוץ סגור שהצטרפות אליו מחייבת שחבר קיים ישלח למצטרף קישור לערוץ וכן אישור מנהל הערוץ. נוכח העובדה שהעברת הקישור נעשתה שעה שהעורר ידע שאגבאריה תומך בדעא"ש ובביצוע פיגועי טרור במדינת ישראל, וכאשר הוא עצמו תומך בדעא"ש, הואשם העורר כאמור בעבירה של מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור לפי סעיף 25(א)(2) לחוק הטרור.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטתו מיום 28.9.2017 דחה בית המשפט את טענת העורר כי כתב האישום אינו מגלה עבירה מאחר שהמידע שהעביר לאגבאריה לא התייחס לביצוע פעולת טרור קונקרטי. בית המשפט קבע כי בנסיבות המתוארות בכתב האישום, כמפורט לעיל, מתמלאים יסודותיו של סעיף 25 לחוק הטרור. כן נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לתמיכה בעובדות כתב האישום, וכי בנסיבות אלה מעשה העבירה המיוחס לעורר מקים עילת מעצר בשל המסוכנות הרבה הטמונה בו. לענין זה נקבע כי מעשי העורר והרקע למעשיו מלמדים על מסוכנות גבוהה, כיוון שמדובר באדם המזדהה עם ארגון טרור רצחני ואף הביע נכונות להיקלט כלוחם בשירותיו וללחום להשמדת מדינת ישראל.

4. חרף דברים אלו, היה נכון בית המשפט לבחון האם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר על ידי חלופת מעצר, ולצורך כך הורה כי יוכן תסקיר מעצר על ידי שירות המבחן בעניינו של העורר. בתסקיר מיום 17.10.2017 מציין שירות המבחן כי התרשם כי הוריו וסבתו של העורר, שהוצעו כמפקחים עליו, הסתייגו מהקצנתו הדתית, מזדהים עם ערכים נורמטיביים, אינם מגוננים על התנהלותו של העורר ומבטאים אכזבתם מהשלכת מעשיו עליו ועל המשפחה כולה. עם זאת, סבר שירות המבחן כי לאור מאפייניו של העורר והעובדה כי לא נענה לסמכות הוריו טרם מעצרו, אין לשלול מעשים פורצי גבולות מצד העורר, וכי המפקחים המוצעים יתקשו לצמצם באופן משמעותי את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. על כן, לא המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. לאחר שמיעת טענות הצדדים הורה בית המשפט ביום 18.10.2017 על הכנת תסקיר משלים שיבחן חלופה אחרת מחוץ לבית העורר. גם בתסקיר המשלים מיום 29.10.2017 לא המליץ השירות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר. נוכח האמור קבע בית המשפט בהחלטתו מיום 31.10.2017 כי העורר ייעצר עד לתום ההליכים ולא ישוחרר לחלופת מעצר, וזאת לאור המסוכנות הרבה הנשקפת ממעשיו ובהעדר חלופה מתאימה. עם זאת ציין בית המשפט כי אם תגובש חלופה נוספת ניתן יהיה לפנות בבקשה לעיון מחדש, מבלי צורך להצביע על שינוי נסיבות.

6. הערר שלפני מופנה כאמור נגד קביעת בית המשפט בדבר קיומן של ראיות לכאורה לאישום נגד העורר, ולחלופין שלילת שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

אשר לראיות לכאורה, נטען כי לפי הפרשנות שניתנה לסעיף 25 לחוק הטרור בענין שביר (בע"פ 6434/15 מדינת ישראל נ. שביר (4.7.2017)), על המשיבה להוכיח כי לעורר הייתה מודעות לכוונתו של אגבאריה לבצע מעשה טרור ספציפי, ולכך אין בידי המשיבה בדל ראיה. לטענת העורר, גישת המשיבה לפרשנות סעיף 25 מובילה למסקנות אבסורדיות, שכן אם הידיעה בלבד שאגבאריה תומך דעא"ש יכולה לספק את דרישות הסעיף, אזי כל מגע של מאן דהוא עם אגבאריה מבסס את יסודות סעיף 25, ובהתאם אפילו אספקת מזון במכולת לאגבאריה הופכת את המוכר לעובר עבירה לפי הסעיף. ואשר לחלופת מעצר, נטען כי אף שתסקיר המבחן ציין את משפחתו של העורר לחיוב וכמפקחים רציניים וראויים לעורר, בית המשפט נמנע מלשמוע אותם בעצמו, ודחה את החלופות השונות ללא נימוק. כן נטען כי בית המשפט לא נתן משקל מספיק לעובדה כי לעורר אין כל עבר פלילי, וכן לכך שהעבירה המיוחסת לו היא בסמכות בית משפט שלום ורק בשל כללי הכריכה בין נאשמים הוגש כתב האישום לבית המשפט המחוזי.

7. בדיון שלפני חזר בא כוח העורר על טענותיו דלעיל. הובהר כי למעשה טענת העורר הינה, בהסתמך על ענין שביר, כי כתב האישום אינו מגלה עבירה, וכי טענה זו נדחתה על ידי בית משפט קמא. כן חזר וטען כי שירות המבחן שלל חלופות מעצר שהוצעו אף שקבע כי המפקחים שהוצעו הם מפקחים ראויים. מנגד, טען בא כוח המדינה כי הסתמכות העורר על שנקבע בענין שביר אין לה יסוד, וכך גם קבע בית משפט קמא. אין מדובר בענייננו בסוחר המוכר סחורה בעלת מאפיינים אזרחיים, כגון מזון, המציע את מרכולתו לכול, כפי העובדות בענין שביר, אלא בהעברת מידע על הכנת חומרי נפץ ומטעני חבלה מהעורר לאגבאריה, שניהם פעילים ושותפים לאידיאולוגיה הטרוריסטית של דאע"ש ואשר גם שוחחו על פיגועי טרור והצטרפות לדאע"ש. על רקע זה מדובר במקרה מובהק של "מתן אמצעים" (מידע) לביצוע מעשה טרור, לפי פסקה (2) לסעיף 25(א) המונה גם "מידע" בגדר "אמצעים". אשר לחלופה, נטען כי מעשיו של העורר ונסיבות ביצועם מצביעים על מסוכנותו הגבוהה, אשר בצירוף להמלצה השלילית של שירות המבחן לחלופות שהוצעו, מצדיקים את מעצרו.

דיון והכרעה

8. דין הערר להידחות.

9. העורר אמנם הכתיר את עררו כמכוון נגד קביעת בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אלא שמכתב הערר, וביתר תוקף מטיעוני בא כוחו בעל-פה עולה כי טענתו אינה להעדר ראיות לכאורה למיחוס לו בכתב האישום, אלא למעשה טענה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה. דא עקא שטענה מעין זו היא ענין לטענה מקדמית לאחר תחילת המשפט, לפי סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ("העובדות

עמוד 3

המתוארות בכתב האיטום אינן מהוות עבירה"), ואין מקומה בערר על החלטת מעצר עד לתום ההליכים במסווה של ערר על קיומן של ראיות לכאורה.

אוסף, מבלי לקבוע מסמרות, כי על פני הדברים לפחות אינה משכנעת כלל הפרשנות שמבקש העורר ליתן ליסודות העבירה לפי סעיף 25 לחוק הטרור, ואיני סבור גם כי פסק הדין בענין שביר תומך בפרשנות זו (וראו גם דברי ההסבר לסעיף 25 (סעיף 28 בהצעת החוק) - הצעות חוק הממשלה התשע"ה 1097-1098).

10. אשר לאפשרות של חלופת מעצר. החלטת בית משפט קמא לבחון אפשרות חלופת מעצר בנסיבות דן אינה מובנת מאליה (השוו: בש"פ 2291/15 עדנאן עלא אדין נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (27.4.2015)). אמנם העבירה הספציפית המיוחסת לעורר מצומצמת בהיקפה ובחומרתה היחסית, אך הרקע לדברים, שפורט בהרחבה בכתב האיטום, מצביע על מסוכנות משמעותית מהעורר. לכך יש להוסיף כי עבירה לפי סעיף 25 לחוק הטרור מהווה "עבירת ביטחון" לגביה נקבעה חזקת מסוכנות סטטוטורית.

11. בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה והמסוכנות של פעילות בקשר עם ארגון דאע"ש -

"י"אמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה"מותרות" של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא. ענייננו בעבירות ביטחוניות בעלות אופי אידיאולוגי, ובמוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' אבו סאלח, פסקה 15 (19.10.2015)).

ולאחרונה ממש:

"אכן, המשיב לא הצטרף בסופו של דבר לפעילות בדאע"ש, ואף לא ביצע מעשים קונקרטיים של אלימות. אולם, העניין שהביע בפעילות ואופיים המתמשך של מעשיו, כל זאת לצד התבטאויות שמעידות על הזדהות רגשית עם הארגון, מעידים על מסוכנות שלפי התרשמותי אינה ניתנת לאיין בעת הזו" (בש"פ 7186/17 מדינת ישראל נ' ג'אברין, פסקה 17 (19.9.2017)).

12. במקרה דנן לא שלל בית משפט קמא אפשרות של חלופת מעצר ושלח את העורר לתסקיר מבחן ולתסקיר משלים, אך משלא נמצא כי יש בחלופות שהוצעו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר, הוחלט על מעצרו, תוך הותרת אפשרות לשוב ולפנות בבקשה לעיון חוזר, ככל שתמצא חלופה אחרת הולמת.

13. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017).

עמוד 4

שׁוֹפֵט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©